

“Kapag ang Pagnanasa ay Naglihi”

28

Mula sa Kaluwalhatian tungo sa Kaluwalhatian

Ang pagbuo ng pagkatao ay sinasabing ang pinakamahalagang gawain na ipinagkatiwala sa sangkatauhan. Sa susunod na oras, ating sisiyasatin ang ating pribilehiyo at pananagutan upang maging katulad ni Kristo sa karakter. Samahan ninyo kami ngayon sa makapangyarihang sandali ng personal na pagbabago habang tayo ay ginagabayan ni Pastor Stephen Wallace "Mula sa Kaluwalhatian tungo sa Kaluwalhatian."

Maraming salamat po sa inyong pagdalo at pagbibigay sa akin ng pribilehiyo na magpatuloy sa ating pag-aaral tungkol sa mga sinasabi ng Panginoon ukol sa pinakamahalagang gawain na ipinagkatiwala sa sangkatauhan, ang pagbuo ng karakter, ang pagbuo ng karakter. Kumusta na po ang pag-memoryza ng unang pahayag na iyon? Nais kong itanim ito sa inyong mga isipan, pagpalain po nawa ang inyong mga puso.. **Education, pahina 225**, Samahan po ninyo ako sa pagsasabi: "**Ang pagbuo ng karakter ay ang pinakamahalagang gawain na ipinagkatiwala sa sangkatauhan; at hindi pa kailanman naging napakahalaga ang masigasig na pag-aaral nito kaysa sa kasalukuyan.**"

Mangyari lamang, malapit na tayong magtapos sa seminaryong ito, ngunit umaasa ako, at idinadalangin ko, na hindi ito ang katapusan ng inyong pag-aaral ukol sa paksang ito. Idinadalangin ko na ito ay magiging simula lamang, na ang seminaryong ito ay magsisilbing katalista upang tulungan kayong magkaroon ng mas malalim na personal na pag-aaral sa lubhang mahalagang paksang ito ng pagbuo ng karakter. Kita ninyo, hindi tayo maaaring maging mabisang saksi para sa Hari o angkop na mamamayan ng kaharian malibang tayo ay magkaroon ng karakter na katulad ni Kristo. Kapatid kong lalaki, kapatid kong babae, yamang ang Hari ay malapit nang dumating, napakahalaga, talagang lubhang kinakailangan na matuto tayong makipagtulungan sa mapagbagong kapangyarihan ng Banal na Espiritu sa paglinang ng karakter na katulad ni Kristo.

Sa nakaraang ilang pag-aaral natin, inilagak natin ang ating pansin sa tungkulin ng kalooban. Napag-alaman natin na ang tungkulin nito ay lubhang mahalaga at sentral, at iyan ay inaasahan lamang, sapagkat ang kalooban ay ang namamahalang kapangyarihan sa kalikasan ng tao, ang kapangyarihan ng pagpapasya, ang kapangyarihan ng pagpili. {SC 47.1} Lahat ng niloloob nating gawin, ay gagawin natin; at kung ang kalooban ay hindi nasa ilalim ng pamamahala ng Diyos, tayo ay hindi rin nasa ilalim ng pamamahala ng Diyos. Kung ang kalooban ay nasa ilalim ng pamamahala ng Diyos, makakaya natin, sa lakas ni Kristo {Phil 4:13}, ang malampasan ang salik ng pagtutol na dapat nating harapin: ang laman kasama ang lahat ng pita nito at ang kaalyado nito, na siyang Satanas at ang kaharian ng kadiliman; at siyempre ang mundo, at lahat ng nasa mundo, ay sadyang dinisenyo ni Satanas upang gumawa at hikayatin ang mga makamundong pagnanasa, hindi po ba? Kaya't mayroon tayong napakalaking salik ng pagsalungat na dapat harapin, bilang mga tao na makamundo ang kalikasan at nabubuhay sa mundong ito na lubhang kalkulado upang isulong ang makamundong mga pagnanasa: ang pagnanasa ng laman, ang pagnanasa ng mga mata at ang kapalaluan sa buhay. {1 Jn 2:16}

Ngayon, ang nais kong gawin ngayong gabi ay talagang pagtuunan ng pansin ang tungkulin ng kalooban pagdating sa pagtagumpay sa tukso. Mahalaga ba na malaman kung paano manalo sa tukso, mga mahal kong kaibigan? Lubos na oo... kung kayo ay natutukso na isipin na hindi mahalaga na matutong maging tagapagtagumpay, hanggang sa punto ng pagdadala ng bawat kaisipan sa pagtalima kay Kristo {2 Cor 10:5}, at pagtangi, dahil sa pag-ibig kay Kristo sa kapangyarihan ng Banal na

Espiritu, na magparaya kahit sa antas ng ating mga iniisip, ng tukso... Kung kayo ay natutukso na magtapos na hindi mahalaga na malaman kung paano gawin iyan, nakikiusap ako sa inyo na kilalanin na lahat ng mga kahanga-hangang pangako sa Apocalipsis ay ginawa para kanino? "Sa kanya na nagtatagumpay." "Sa kanya na," ano? "...nagtatagumpay." {Rev 2 and 3} Mga minamahal kong kaibigan, ito ay mga kahanga-hangang pangako, ngunit tayo ay mapangahas lamang kung iniisip natin na ating matatamasa ang alinman sa mga pangakong ito nang hindi natututo na maging mga tagapagtagumpay. Naririnig ko ba ang "amen"? Hindi ito opsyonal, pagpalain ang inyong mga puso, ito ay lubhang mahalagang-mahalaga at kinakailangan. Dapat tayong maging mga tagapagtagumpay, dapat natin. At ang tungkulin ng kalooban ay napakalakas, napaka-esensyal, pagdating sa pagtagumpay sa tukso, at nais kong talagang pagtuunan ito nang mabuti. Tumatatalakay tayo sa isang napaka-espiritwal na paksa ngayong gabi, at dahil ang mga espiritwal na bagay ay espiritwal lamang nauunawaan {1 Cor 2:13-14}, dapat nating simulan ang ating pag-aaral ng panalangin. Tama? ...gaya ng ating nakagawian. Alalahanin po ninyo ang inyong kapatid habang nananalangin kayo para sa inyong sarili.

Ama naming Diyos, sa pangalan ni Hesukristo, ang Panginoon naming Katuwiran, nagpapasalamat po ako na mayroon kaming daan sa Inyong pandinig at sa Inyong puso. Nagpapasalamat ako na nakikita at tinatanggap Mo kami, sa Minamahal; at tunay ngang minamahal Mo kami ng kasing higpit ng pagmamahal Mo sa Iyong sariling Anak. Kamangha-manghang biyaya, napakahalaga nitong kaloob... at kaya Ama, dumudulog kaming humihingi, hindi dahil sa palagay namin ay kailangan Kang pilitin o kumbinsihin na pagpalain kami, alam namin na nais Mo kaming pagpalain; dumudulog kaming humihingi, sa halip, dahil kailangan namin na mapaalala at paalalahanan ang aming mga sarili, sa aming masidhing pangangailangan. At kailangan naming humingi sapagkat ang ekonomiya ng langit ay gumagana sa simpleng prinsipyo, "Humingi kayo at kayo'y bibigyan." Dahil sa gayon lamang Ikaw ay makapagbibigay sa amin ng nais Mong ibigay nang hindi nililabag ang aming pagpili, ang aming malayang kalooban. Kumakatok Ka sa pintuan; hindi Mo ipilit ang Sarili Mo. Ngunit sa pagdinig ng katok na iyon, pinipili naming buksan ang pintuan at sabihin, "Pumasok po kayo, mangyari lamang." Sa katauhan ng Iyong Espiritu, pasiglahin at palakasin ang aming mental at espiritwal na kakayahan. Itulot Mo sa amin, hindi lamang upang maunawaan ang katotohanan, kundi upang mahalin ito - at higit sa lahat, upang piliin na tumalima sa katotohanan, na magpasakop dito. Ama, isa pang bagay ang maunawaan ito; iba naman ang sumailalim dito. Kailangan naming matuto na ipasakop ang aming kalooban sa katotohanan, at ang mga pag-angkin Niya na siyang Katotohanan. Turuan Mo kami kung paano gawin iyan ngayong gabi, at habang ako'y nangunguna sa pag-aaral na ito, pahiran Mo po ang aking mga labi, patnubayan ang aking mga pag-iisip, at gabayan ang bawat aking salita. Ito ang aking dalangin sa pangalan ni Hesus. Amen.

Nasaan na tayo? Sa pahina 61, Aralin 28. Pamagat: "Kapag ang Pagnanasa ay Ipinaglihi" {Jas 1:15} Ang mas kilalang Bersyon ng King James ng talatang iyon ay nagsasabi, "Kapag ang pagnanasa ay naglihi..." Mga kaibigan, napakahalaga, napakahalagang paksa ngayong gabi. Mangyaring ibigay ang inyong buong pansin {3MR 321.1} sa pag-aaral ng salita ng Diyos. Anumang pag-aaral sa tukso at kung paano ito mapagtatagumpayan ay magdadala sa atin sa aklat ni Santiago, hindi ba? Si Santiago ay marahil higit sa anumang ibang may-akda ng Bibliya na aking nalalaman, ay nakatuon sa tukso, sa anatomiya ng tukso. Ang proseso kung saan ang tukso ay nagiging kasalanan at kung paano natin mapipigilan ang tukso na maging kasalanan; at sa pamamagitan nito, mangyaring maunawaan na lubos na kinakailangan na malaman nang eksakto kung paano, at kailan, nagiging kasalanan ang tukso kung nais nating malaman kung paano natin mapipigilan ang tukso na maging kasalanan. May kahulugan ba iyon sa inyo? Mahalaga ba na malaman kung paano mapipigilan ang tukso na maging kasalanan? Oo, talaga. Samakatuwid, napakahalaga na maunawaan nang eksakto kung ano ang nagiging sanhi ng tukso na maging kasalanan.

Kasalanan ba ang matukso? Hindi, hindi kasalanan. Kung gayon, sa anong punto nagiging kasalanan ang tukso? Karamihan sa mga tao ay nag-iisip na ang tukso ay hindi nagiging kasalanan hanggang sa ika'y... gumawa ng akto. Iyon ba ang katotohanan? Lubos na hindi, hindi talaga. Napakahalagang maunawaan ito, mga minamahal kong kaibigan. Kaya't hahayaan natin na tulungan tayo ni Santiago na magkaroon ng isang tumpak, tamang, wastong pag-unawa kung paano nagiging kasalanan ang tukso. Simulan natin ang ating pag-aaral sa pamamagitan ng pagtingin sa James 1:12, **James 1:12, "Pinagpala ang tao na nagtitiis ng tukso; sapagkat kapag siya ay nasubok na, tatanggap siya ng putong ng buhay na ipinangako ng Panginoon sa mga umiibig sa Kanya."** Lubhang kawili-wili; kapansin-pansing katotohanan na nakapaloob sa simpleng talatang iyan.

Una sa lahat, pansinin na **tayo ay pinagpala kapag tayo ay ano? ...nagtitiis ng tukso.** Sa madaling salita, ang tukso ay may potensyal na maging pagpapala, hindi ba? Ngunit ano ang gumagawa nito bilang pagpapala o hindi? Ito ay kung tayo ay nagtitiis nito o hindi, kung tayo ay nagtatagumpay dito o hindi. At mangyaring pansinin na ang pagtitiis sa tukso ay hindi lamang isang pagpapala, ngunit mahalaga upang subukin o pagtibayin tayo. Iyan ang ibig sabihin niya kapag sinasabi niya, **"Sapagkat kapag siya ay nasubok na."** Nakikita ninyo, ang ating pananampalataya at pag-ibig kay Kristo ay dapat na mapatunayan bilang tunay kung tayo ay ipagkakatiwala ng putong ng buhay. Anong uri ng buhay ang ipagkakatiwala sa atin ng Diyos? - buhay na walang hanggan; at mga minamahal kong kaibigan, mangyaring malaman na hindi maaaring ipagkakatiwala ng Diyos sa sinuman ang buhay na walang hanggan. Sino lamang ang maaari Niyang pagkatiwalaan ng buhay na walang hanggan? - tanging sa mga permanente at di-mababaling tapos na sa kasalanan. Naririnig ko ba ang "amen?" {Amen} Nakikita ninyo, kung hindi pa tayo nakakarating sa punto kung saan tayo ay talagang mas nanaisin, ano? ...mamatay kaysa magkasala, hindi tayo maaaring pagkatiwalaan ng buhay na walang hanggan. Sapagkat ang Diyos, kapag dinala Niya tayo sa langit, ay hindi tayo ginagawang hindi kayang magkasala. Mayroon pa rin tayong, teknikal, ang kakayahang magkasala, ngunit hindi natin ito gagawin kailanman. Bakit? Sapagkat tayo ay sinubok at napatunayan sa planetang lupa at nagbigay tayo ng hindi maitatangging katibayan na tayo ay lubhang umiibig kay Kristo, at samakatuwid ay lubhang kinasusuklaman ang kasalanan, na ibibigay natin nang buong-puso ang ating buhay kaysa sadyang magkasala; at iyan ang gumagawa sa atin na ligtas na pagkatiwalaan ng kawalang-hanggan. Tayo ba ay magkakasama sa pag-unawa diyan? **"sapagkat kapag siya ay nasubok na, tatanggap siya ng putong ng buhay na ipinangako ng Panginoon sa mga,"** ano? **"...umiibig sa Kanya."** ...umiibig sa Kanya nang gaano? ...umiibig sa Kanya nang lubos na mas nanaisin pa nilang mamatay kaysa sumuway at biguin at magbigay ng maling paglalarawan sa Kanya.

Review and Herald, Desyembre 6, 1881: "Ang ating pananampalataya," at maaari rin nating idagdag, tulad ng sinasabi niya sa bandang huli ng pahayag na ito - ang ating pag-ibig - **"Ang ating pananampalataya ay dapat masubok sa mundong ito. Nagtagumpay si Kristo sa ating ngalan, at sa gayon ay ginawang posible para sa atin na magtagumpay din. Dapat nating tiisin ang pagsubok at tukso dito, at pagkatapos, kung tayo ay tapat, tatanggap tayo ng putong. 'Pinagpala ang taong nagtitiis ng tukso; sapagkat kapag siya ay nasubok na, tatanggap siya ng putong ng buhay.'** Tayo ay malalantad sa maraming tukso, ngunit ang mga ito, kung wasto ang pagdadala, ay magpapadalisa at magpapalinis sa atin, maging tulad ng ginto na dinadalisa sa apoy." Pahinga. Nakikita ba ninyo dito ang potensyal na pagpapala na nasa tukso? Ano ang ginagawa nito? Dinadalisa nito tayo. Pinararangal nito ang ating pananampalataya at pag-ibig sa pamamagitan ng pagsubok dito sa apoy. Ituloy ang pagbabasa: **"Gayunpaman kapag nalantad sa mga pang-aakit ng mundo, yaong inaakala nating ginto, ay napatutunayang abo lamang. Nakikita ng ating Manunubos ang sitwasyon, at Siya ay nagpapayo sa lahat na bumili mula sa Kanya ng ginto na sinubok sa apoy {Rev 3:18}; na siyang tunay na pananampalataya at,"** ano? **"...tapat na pag-ibig, ang biyaya na hindi masisira ng matitinding tukso."**

Mangyaring unawain kung ano ang nangyayari dito, mga minamahal kong kaibigan. Madalas tayong kumbinsido na tayo ay mas malakas kaysa sa tunay nating kalagayan, at upang magbigay ng babala sa atin tungkol sa ating kahinaan at karupukan, ano ang pinapayagan ng Diyos na mangyari sa atin? ...matukso, masubok, masubukan upang mabigyang-pansin ang ating mga kahinaan. Bakit ito napakahalaga? Sapagkat sinisikap Niyang ihanda tayo, una sa lahat, na makapagdaan sa masidhing panahon ng pagsubok at pagtataya, na tinatawag na **"ang panahon ng kabagabagan."** {GC, chap. 39} Ngunit sinisikap din Niyang pagtibayin at dalisayin ang ating pananampalataya at ang ating pag-ibig, paunlarin ang ating karakter, sa madaling salita, upang tayo ay mapagkatiwalaan ng buhay na walang hanggan. Kaya't sa lahat ng mga bagay na ito sa isip, nakikita natin, nagtitiwala ako, kung paano ang tinitisang tukso ay tunay na isang pagpapala, hindi ba? Ito ay isang pagpapala. Ngayon, mangyaring pansinin na habang si Santiago ay pumapasok sa isang pagsusuri ng aktwal na proseso ng panunukso, ang unang bagay na sabik siyang gawin, ay tiyakin na alam natin na ang Diyos ay hindi direktang responsable sa ating panunukso. Ang Diyos ay hindi ano? "...direktang" responsable. Mangyaring tandaan ang katagang nagkukwalipika doon. Pansinin kung paano ito inilalagay ni Santiago sa talata 13, **James 1:13, "Huwag sabihin ng sinuman kapag siya ay tinutukso, 'Ako ay tinutukso ng Diyos;' sapagkat ang Diyos ay hindi maaaring tuksuhin ng kasamaan, ni hindi rin Siya mismo ang nanunukso sa sinuman."** Napakalinaw na ang Diyos ay hindi direktang nanunukso sa atin, sa pamamagitan ng kasamaan, o kasama ng kasamaan. Ngunit mangyaring tandaan, gayundin naman, malinaw na ipinapahiwatig ng Kasulatan na pinapayagan tayo ng Diyos na matukso. Hindi tayo tinutukso ng Diyos, ngunit ano ang ginagawa Niya? Pinapayagan Niya tayong matukso; at bakit Niya pinapayagan tayong matukso? Sadyang dahil sa potensyal na pagpapala na dumarating kapag, sa Kanyang lakas, tinitiiis natin ito. Sumasang-ayon ba kayo?

Ngayon, pansinin **1 Corinthians 10:13, "Walang tukso ang sumapit sa inyo maliban sa yaong karaniwan sa tao; subalit ang Diyos ay tapat..."** Purihin ang Kanyang pangalan! **"Ang Diyos ay tapat na hindi magpapahintulot na kayo ay matukso nang higit sa inyong makakaya, subalit kasama ng tukso ay gagawa rin ng paraan ng pagtakas, upang kayo ay maaaring makapagtiis nito."** Iniibig ko ang pangakong iyan! Hindi ba ito isang mahalagang pangako? Purihin ang Diyos para sa pangakong iyan. Nakikita ninyo, mga minamahal kong kaibigan, bakit pinapayagan ng Diyos na tayo ay matukso? Dahil nais Niya, sa pamamagitan ng pagtatagumpay sa tukso, na tayo ay maging mas malakas dahil sa paggawa nito. Tanungin ang sinumang tagapagpalakas ng katawan. Paano niya pinapaunlad ang kanyang pisikal na kalamnan at litid? Nilalampasan niya ang pagtutol ng mga bigat na iyon. Tama? ...at sa bawat pagkakataon na ginagawa niya iyon, ano ang nangyayari sa kanyang mga pisikal na kalamnan? ...mas lumakas ang mga ito! Ganoon din sa tukso, at ang pagpapaunlad ng ating espirituwal na kalamnan at litid. Sa bawat pagkakataon na nalalampasan natin ang tukso, tayo ay nagiging ano? ...mas lumakas ang espirituwal dahil sa paggawa nito. Ito ay isang kahanga-hangang pagsasanay. Ngunit purihin ang Diyos, na sa espirituwal na pagpapalaki ng katawan na ito, kung gusto ninyo, mayroon tayong tagapagsanay na alam kung nasaan tayo; at alam Niya kung ano ang makakaya natin -sa puntong iyon ng ating espirituwal na kaganapan at pag-unlad- at hindi Niya papayagan na tayo ay matukso nang lampas sa ating makakaya sa puntong iyon. Hindi ba magandang malaman iyon? {Amen} Nakikita ninyo, gusto kong isipin ito nang literal. Kung tayo ay nakay Kristo, walang makakarating sa atin maliban sa pinapayagan ni Kristo. Kaya narito ang diyablo na may tukso. Ngunit nasaan ako? Ako ay nakay Kristo. Kaya bago pa man ako matukso ng diyablo, ano ang dapat niyang gawin? Kailangan niyang papayagan siya ni Kristo na gawin iyon. Tama? Dahil walang makakarating sa akin, na nakay Kristo, maliban sa ano ni Kristo? ...payagan ito; nasa Kanya ako. Nakikita ba ninyo ang isang napaka-literal na larawan dito? Kaya kapag dumating ang kaaway na may tukso, sinasabi ni Kristo, *"Sandali lang, ano ang iniisip mo diyan? Gusto kong malaman kung si Steve sa kasalukuyang punto ng kanyang espirituwal na pag-unlad, ay kaya iyan."* Kung ito ay isang tukso na makakaya ko sa puntong iyon ng aking pag-unlad at kaganapan, ano ang sasabihin ni Kristo? *"Sige, gawin mo."* Bakit? Dahil sa pagpapala na aking matatanggap habang nalalampasan ko ang tuksong iyon sa Kanyang lakas.

Hindi Niya kailanman papayagan na ako ay matukso nang higit sa aking makakaya. Paano ka mabibigo sa isang tagapagsanay na tulad niya sa iyong tabi? Hindi mo magagawa. Pakinggan. **Signs of the Times, December 18, 1893: " Ang tukso ay hindi kasalanan, at hindi ito isang indikasyon na ang Diyos ay hindi nasisiyahan sa atin. Ang Panginoon ay pinapayagan tayo..."** Iyan ay isang lumang salita para sa ano? ...nagpapahintulot. **"Pinapayagan tayo ng Panginoon na matukso, ngunit sinusukat Niya ang bawat tukso, at inilalaan ito ayon sa ating kakayahan na lumaban at mapagtagumpayan ang kasamaan. Sa panahon ng pagsubok at tukso tayo ay napalalagay sa kalagayang masukat ang antas ng ating pananampalataya at pagtitiwala sa Diyos, at matantiya ang katatagan ng ating Kristiyanong karakter. Kung tayo ay madaling matinag at madaig, dapat tayong mabahala; sapagkat ang ating lakas ay maliit."** Tumingin muna tayo rito, mga minamahal kong kaibigan. Nakikita ba ninyo kung ano ang sinasabi sa atin dito? Pinapayagan tayo ni Kristo na matukso, hindi lamang para sa pagpapalang maaaring mapasaatin habang nagtatagumpay tayo rito, kundi pinapayagan din Niya tayong matukso upang tulungan tayong maunawaan kung gaano tayo kahina, at kung gaano nating desperadong kailangang paunlarin ang ating espirituwal na kalamnan at maging mas malakas. Pakiusap na maunawaan na kung hindi ninyo kayang harapin ang limang-librang tukso, kayo ay nasa malaking suliranin sa darating na panahon kapag may dalawang-daang-librang tukso na kailangan ninyong harapin. Naunawaan ba ninyo ito? At nais ni Hesus na kayo ay magsimulang magsanay, upang kapag talagang lumala ang sitwasyon, makakaya ninyo ito sa Kanyang lakas; at dapat tayong mabahala kung bumabagsak tayo sa ilalim ng limang-librang tukso. Mabahala! Bumalik tayo sa ating pahayag:

"Isaalang-alang natin ang mga salita ng pag-alo na naitala para sa ating pagtuturo: 'Walang tukso ang sumapit sa inyo kundi yaong karaniwan sa tao; ngunit ang Diyos ay tapat, na hindi magpapahintulot na kayo ay matukso nang higit sa inyong makakaya; subalit kasama ng tukso ay gagawa rin ng isang paraan ng pagtakas, upang kayo ay makapagtitis nito.'" {1 Cor 10:13} Ngayon iniibig ko ang pangungusap na ito: "Inilaan ng Diyos ang tukso ayon sa lakas na maaari Niyang ibigay, at hindi Niya kailanman pinapayagan na tayo ay matukso nang higit sa ating kakayahang lumaban o magtiis. 'Alam ng Panginoon kung paano iligtas ang maka-diyos mula sa tukso.'" {2 Pet 2:9} Maaari po ba ninyong sabihin, "Purihin ang Diyos," kapatid na lalaki, kapatid na babae?

Alam ninyo, wala akong maisip na anumang bagay na nagsasalita nang mas kapani-paniwala, tungkol sa kapangyarihan ng Diyos, kaysa sa katotohanan na kaya Niyang kunin ang pinakamabubuting pagsisikap ng ating pinakamasamang kaaway na sirain tayo at gawing pinakamalaking pagpapala sa atin. Isipin ninyo! Naiisip ba ninyo kung gaano dapat ikinababagabag at ikinasusuklam ni Satanas iyon? Kapag dumating siya na may tukso na labis niyang nais na maging sanhi ng ating pagkatisod at pagkahulog at gayunpaman tayo, na nakadepende kay Kristo, ay gumagamit nito, at hindi tayo natitisod, ginagamit natin ito bilang isang bato na tatapakan? At itinataas tayo nito nang mas malapit kay Kristo, ginagawa tayong mas katulad Niya, at ginagawa tayong mas malakas. Naiisip ba ninyo kung gaano dapat ikinababagabag at ikinasusuklam niya, ni Satanas, ito? Tinatanong ko kayo mga minamahal kong kaibigan, **kung ang Diyos ay para sa atin, sino ang maaaring laban sa atin? {Rom 8:31}** Kung kaya Niyang kunin ang pinakamahuhusay na pagsisikap ng ating pinakamasamang kaaway na sirain tayo at gawing ilan sa ating pinakamalaking mga pagpapala, paano kayo mabibigo? Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen} Hindi kayo mabibigo sa ganitong Diyos sa inyong tabi! Mangyaring tiyakin na kayo ay nasa Kanya. Tiyakin na kayo ay nasa Kanya. Sige?

Bumalik tayo sa ating talata mula kay Santiago: Kung ang tukso ay hindi direktang nagmumula sa Diyos, saan ito nagmumula? {Satanas} Ang ilan sa inyo ay tumalon ng dalawang paa nang direkta sa aking bitag, at iniisip ninyo lahat ito, kahit na maaaring wala kayong lakas ng loob na sabihin ito. Likas na kapag tinanong natin kung saan nagmumula ang tukso, ang iniisip ng mga tao ay ano? -

Satanas, ang diyablo, siyempre. Alam nating lahat na ang tukso ay nagmumula sa diyablo; sigurado ba kayo? Mangyaring pansinin ang isang napakahalagang bagay dito. Pansinin na sa malalimang pagsusuri na ito ng tukso, pansinin kung kaninong pangalan ay hindi man lang nabanggit. At ang pangalawang bagay na gusto kong mapansin ninyo ay limang yugto o hakbang na kasangkot sa proseso ng panunukso. Sige? Narito tayo. Hinahanap natin ang dalawang bagay. Ano ang una? Kaninong pangalan ang hindi nabanggit? Ano ang pangalawa? Limang yugto sa proseso ng panunukso.

James 1:14, "Ngunit ang bawat isa ay natutukso kapag..." unang yugto: **"...siya ay naaakit palayo ng kaniyang sariling mga pagnanasa at nahihikayat."** **Talata 15: "Pagkatapos..."** pangalawang yugto: **"kapag ang pagnanasa ay,"** ano? **"naglihi,"** pangatlong yugto: **"ito ay nagluluwal ng kasalanan; at ang kasalanan,"** pang-apat na yugto: **"kapag ito ay ganap na lumaki,"** panlimang yugto: **"ay nagbubunga ng kamatayan.."** **{Jas 1:14-15}** **Nakuha ba ninyo ang limang yugto? Naitala ba ninyo ang mga ito? Napakahalagang itala ang mga ito. Ito ay isang pinalawak na bersyon ng simpleng katotohanan na ibinibigay sa atin ni Pablo: "Ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan. {Rom 6:23}"** Dinadala tayo ni Santiago sa kung ano ang nangyayari bago ang kasalanan at pinupunan niya ang mga detalye na humahantong sa atin sa panghuling kamatayan. Sige? Ano ang limang yugto?

Unang yugto: **"Naaakit palayo ng kaniyang sariling mga pagnanasa at nahihikayat."** Tatawagin natin itong "pang-aaakit." Nakuha ba ninyo iyan klase? Tatawagin natin itong ano? "Pang-aaakit."

Pangalawang yugto: **"Kapag ang pagnanasa ay naglihi;"** tatawagin natin iyang "pagkakabunga." Lohikal na pangalan.

Pangatlong yugto: **"Ito ay nagluluwal ng kasalanan;"** tatawagin natin iyang "panganganak." Okay?

Pang-apat na yugto: **"Kapag ito ay ganap na lumaki;"** tatawagin natin iyang "paglago."

Panlimang yugto: **"Ito ay nagbubunga,"** ng ano? **"Kamatayan;"** iyan ay "kamatayan." Okay?

Nakuha ba ninyo ang limang yugto? Pang-aaakit, pagkakabunga, panganganak, paglago, kamatayan. Sige? Iyon ang limang yugto. Ngayon, kaninong pangalan ang hindi man lang nabanggit? Sabihin ninyo sa akin, kaninong pangalan ang wala man lang doon? Satanas, ang diyablo, hindi man lang siya nabanggit. Kawili-wili. Iyon ba ay dahil si Satanas ay hindi kabilang sa panunukso? Hindi. Hindi, hindi ko iyan ipapahiwatig. Bakit kung gayon, ay hindi man lang binabanggit ni Santiago si Satanas sa malalimang pagsusuri na ito ng proseso ng panunukso? Bakit? Maaari kayang, maaari kayang si Santiago ay sinisikap tayong protektahan mula sa ating lubhang taong kalakaran kapag tayo ay sumusuko sa tukso, na sabihin, *"Pinilit ako ng diyablo na gawin ito?"* *"Pinilit ako ng diyablo na gawin ito."* ****Nakikita ninyo, lubos niyang [Santiago] nalalaman ang kalakaran ng kalikasan ng tao, mayroon din siya nito. At mula pa sa simula, nang ang Panginoong Diyos ay bumaling sa babae, at nagsabi, "Ano itong iyong ginawa?" Ano ang sinabi niya? "Nilinlang ako ng ahas at ako ay kumain."** **{Gen 3:13}** *"Pinilit ako ng diyablo na gawin ito;"* at ginagawa natin iyan magmula noon.

Siya nga pala, natatandaan ba ninyo... Yaong mga kasing edad ko, natatandaan ba ninyo na dating mayroong mga t-shirt at bumper sticker, talagang popular, na nagsasabing, *"Pinilit ako ng diyablo na gawin ito?"* May isang aktor na nagpasimuno nito bilang paboritong linya. Ngunit alam ninyo, hindi ang aktor ang nagpasimuno nito. Ang diyablo ang nagpasimuno nito. Mga minamahal kong kaibigan, sa palagay ba ninyo ay naiinis ang diyablo kapag sinisisi natin siya para sa ating pagkakasala? Sa palagay ba ninyo? Hindi, siya ay lubos na nasisiyahan. Bakit? Dahil kung sinisisi natin siya, hindi natin alam kung saan talaga ang problema. Halina kayo. Hindi natin alam kung saan

talaga ang problema, at kung hindi natin alam kung saan talaga ang problema, hindi tayo makakakuha ng tulong dito, hindi ba? ...at hindi tayo pupunta sa solusyon; at sa palagay ko iyan ang dahilan kung bakit hindi man lang binanggit ni Santiago ang pangalan ng diyablo. Sige.

Tukso: Mangyaring malaman, hindi natin masasabi kapag nagpapasakop tayo rito na *"pinilit ako ng diyablo na gawin ito."* Bakit? Dahil ang diyablo ay hindi pinapayagan, dahil sa pumipigil na impluwensya ng Panginoong Diyos sa kanya, na pilitin ang sinuman na magpasakop sa tukso. Maliban kung, siyempre, ang taong iyon ay lubos na determinadong tumatanggi sa pumipigil, mapagbiyayang impluwensya ng Panginoong Diyos at ginagawa ang hindi mapatatawad na kasalanan, at ipinagbibili ang kanyang kaluluwa kay Satanas. Pagkatapos si Satanas ay may kontrol at maaaring pilitin ang mga inaalihan ng demonyo na gumawa ng mga bagay na maaaring ayaw nilang gawin.

Testimonies, Volume 2, pahina 294; Ibaba ng pahina 61: **" Totoo na si Satanas ang dakilang tagapagpasimula ng kasalanan; gayunpaman, hindi ito nagdadahilan sa sinumang tao para magkasala; sapagkat hindi niya maaaring pilitin ang mga tao na gumawa ng kasamaan.. " Hindi niya maaaring "** ano? **"...pilitin ang mga tao na gumawa ng kasamaan. " Tinutukso niya sila at ginagawang kaakit-akit at kaaya-aya ang kasalanan; ngunit kailangan niyang ipaubaya sa kanilang sariling kalooban kung gagawin nila ito o hindi."** Nagkakaunawaan ba tayong lahat dito? Maaari ba natin, nang matapat, lehitimong sabihin kapag tayo ay nagpapasakop sa tukso, *"Pinilit ako ng diyablo na gawin ito"*? Hindi, hindi natin magagawa. Kailangang ipaubaya ni Satanas sa ating sariling kalooban, kung gagawin natin ito o hindi. Kaya muli, saan nagmumula ang tukso? Ito ay nagmumula sa dalawang pinagmulan, dalawang pinagmulan. **Mount of Blessings, pahina 116: " Ang tukso ay ang pang-aakit sa kasalanan, at ito ay hindi nagmumula sa Diyos..."** Iyan ang unang bagay na itinatag ni Santiago, **" ngunit mula kay Satanas,"** Bilang una, **"at,"** Bilang dalawa, **" mula sa,"** ano? **" ... mula sa kasamaan ng ating sariling mga puso."**

Ngayon makipagtulungan kayo sa akin dito. Saan nagmumula ang tukso? Mula kay Satanas at mula saan? ...sa kasamaan ng ating sariling mga puso. Ngunit mangyaring maunawaan na kadalasan ang tukso ay nagmumula sa kasamaan ng ating sariling mga puso. Oo, marahil ay ginanyak ni Satanas, ngunit gayunpaman ito ay nagmumula saan? Mula sa ating sariling nahulog, makamundong kalikasan, ang mababang tiwaling kalikasan na tinatawag na laman - na hindi naghahari sa Kristiyano, ngunit ano pa rin? ...nananatili. ...hindi namamahala, ngunit nananatili pa rin, at hindi kuntento na basta manatili--gusto nitong ano? ...maghari. Kaya't ang pangaral ni Pablo: "Samakatuwid, huwag ninyong hayaang maghari ang kasalanan sa inyong may kamatayan na katawan upang sundin ninyo ito sa mga pita nito." {Rom 6:12}

Ngayon, ang unang pinagmulan ng tukso, napaka-kawili-wili, si Satanas. Maliwanag, bagaman ito ay hindi ang karaniwang pangyayari, ito ay ang eksepsyon. Maliwanag, si Satanas ay may kakayahang direktang maglagay sa isipan ng masasamang kaisipan; at may isang kapansin-pansing pahayag dito na nais kong mabilisang ibahagi sa inyo dahil ito ay napakamalinaw. Ito ay matatagpuan sa **Manuscript Release, Volume 2, pahina 343-344: " Ilang oras na ang nakalipas ay nakinig ako sa mga reklamo ng isang nagdurusang kaluluwa. Si Satanas ay dumating sa kanya sa hindi inaasahang paraan."** Huminto. Ito ba ang pamantayan para sa pamamaraan ni Satanas pagdating sa panunukso? Hindi ito ang karaniwang pamantayan, hindi. "Si Satanas ay dumating sa kanya sa," isang ano? "...sa hindi inaasahang paraan." Ito ay isang eksepsyon, sa madaling salita. Ituloy ang pagbabasa: **"Inakala niya na nilapastangan niya ang Tagapagligtas sapagkat patuloy na inilalagay ng manunukso sa kanyang isipan ang kaisipan na si Kristo ay isang tao lamang, hindi higit sa isang mabuting tao. Inakala niya na ang mga bulong ni Satanas ay ang mga damdamin ng kanyang sariling puso, at ito ay nagpasindak sa kanya. Inakala niya na tinatanggihan niya si Kristo, at ang kanyang kaluluwa ay nasa pagdurusang matinding kalungkutan. Tinuyak ko sa kanya na ang mga mungkahing ito ng kaaway ay hindi kanyang sariling mga kaisipan, na nauunawaan at tinatanggap siya ni Kristo; na dapat niyang tratuhin ang mga mungkahing ito bilang ganap na**

mula kay Satanas; at na ang kanyang lakas ng loob ay dapat tumindi kasabay ng lakas ng tukso. Dapat niyang sabihin, 'Ako ay isang anak ng Diyos. Ipinagkakatiwala ko ang aking sarili, katawan at kaluluwa, kay Hesus. Kinasusuklanan ko ang mga walang kabuluhang kaisipang ito.' Sinabi ko sa kanya na huwag tanggapin kahit isang saglit na ang mga ito ay nagmula sa kanya; huwag payagan si Satanas na sugatan si Kristo sa pamamagitan ng paglubog sa kanya sa kawalan ng pananampalataya at kawalan ng pag-asa. Sa mga tinukso nang ganito..." Huminto. Maliwanag na may iba pang tinutukso sa ganitong paraan. Alam kong ako ay natukso rin sa ganitong paraan. " Sa mga tinutukso nang ganito, sasabihin ko, Huwag kahit isang sandali na kilalanin ang mga tukso ni Satanas bilang pagkakatatag na sa iyong sariling isipan. Humiwalay mula sa mga ito tulad ng paghihiwalay mo sa mismong kaaway." Iyan ay isang paraan kung paano tayo tinutukso ni Satanas, sa pamamagitan ng direktang paglalagay ng masasamang kaisipan sa ating isipan. Nilalampasan niya ang lumang pagkatao; inilalagay niya lamang ang isang kaisipan doon mismo. Sige? Ngayon iyan, sa palagay ko, ay hindi ang pinakakaraniwang anyo ng tukso.

Ano ang pinakakaraniwang anyo ng tukso? Kadalasan tayong tinutukso ni Satanas sa pamamagitan ng pagpapasigla ng ating sariling tiwaling makasarili, masasamang mga pagnanasa at hilig sa pamamagitan ng pandama na pumapasok sa isipan sa pamamagitan ng mga pandama. Nasundan ba ninyo iyon? Iyan ang pinakamalawak na anyo ng tukso. Ngayon, kasangkot si Satanas ngunit talaga, sa tunay na kahulugan, maaari niyang ipakete ang kanyang mga gamit at umuwi, saan man iyon, at karamihan ng mga tao ay hindi man lang mapapansin ang pagkakaiba. Bakit? Sapagkat ang mundo ay lubusang puno ng pandama, mahalay, kamunduhan, materyalistiko, makasariling input, hindi ba? Kahit saan ka tumingin, lahat ng naririnig mo, lahat ng nakikita mo, sa mundong ito ay kalkulado upang pasiglahin ang mga pagnanasa ng laman, ang pagnanasa ng mga mata at ang kapalaluan sa buhay. {1 Jn 2:16} Hindi ba? ...at iyan ang kalagayan dahil si Satanas ay ang prinsipal ng mundong ito {Jn 14:30; Eph 2:2}, at inilagay niya ito sa ganoong paraan, sinasadya.

Ngayon, pansinin ang pahayag na ito; **Manuscript 47, 1896: " Madalas tayong natatalo ni Satanas sa pamamagitan ng ating likas na mga hilig at pagnanasa."** - sa pamamagitan ng ating ano? "Ating likas na mga hilig at pagnanasa." " **Ang mga ito ay banal na itinalaga, at nang ibinigay sa tao ay dalisay at banal,"**

Alalahanin, tayo--huminto muna tayo dito--pinag-usapan na natin ito. Sa Hardin ng Eden, ano ang inapela ni Satanas sa ating unang mga magulang? "Nakita ni Eva na ang punungkahoy ay mabuti para sa pagkain, kasiya-siya sa mga mata, kanais-nais upang magpatalino sa isa. {Gen 3:6}" Iyon ay mga kakayahang ibinigay ng Diyos upang matamasa ang kasiyahan ng pandama sa isang legal, lehitimong paraan, upang matamasa ang pagkuha ng magagandang bagay, kasiya-siya sa mga mata, at matamasa ang pag-unlad sa sarili para sa kaluwalhatian ng Diyos, kanais-nais upang magpatalino. Ang mga iyon ay mga pagnanasang hindi makasalanang, tunay na banal, ibinigay ng Diyos. Ngunit ano ang nangyari nang pinatulan ng ating unang mga magulang ang mga iyon sa isang makasalanang paraan? Sila ay naging ano? Tiwali at masama; sila ay naging di-banal, at ngayon sila ay tinatawag na, "makamundong pagnanasa na nakikidigma laban sa kaluluwa." {1 Pet 2:11} Ngayon sila ay tinatawag na pagnanasa ng laman, ang pagnanasa ng mga mata at ang kapalaluan sa buhay. {1 Jn 2:16} Natatandaan ba ninyo ang pag-aaral na iyon? {Aralin 21, p. 4} Gusto ko lang i-refresh ang inyong isipan tungkol doon.

Ngayon, bumalik tayo sa ating pahayag: **"Madalas tayong natatalo ni Satanas sa pamamagitan ng ating likas na mga hilig at pagnanasa. Ang mga ito ay banal na itinalaga, at nang ibinigay sa tao, ay dalisay at banal, ngunit ang likas na mga pagnanasa ng tao ay naging tiwali sa pamamagitan ng pagpapatupad. Sa pamamagitan ng di-banal na pagbibigay-kasiyahan ang mga ito ay naging 'makamundong pagnanasa, na nakikidigma laban sa kaluluwa.'** {1 Pet 2:11} Maliban kung ang Kristiyano ay nagbabantay sa panalangin, binibigyan niya ng malayang kapangyarihan ang mga gawi, na dapat daigin. Maliban kung nadarama niya ang

pangangailangan ng tuluy-tuloy na pagbabantay, walang tigil na pagmamatyag, ang kanyang mga hilig, inabuso at naligaw, ay magiging paraan ng kanyang pagtalikod mula sa Diyos." Oh, mga minamahal kong kaibigan, maging binalaan at maging alerto. Ito ang dahilan kung bakit si Pablo ay lubos na nababahala, kahit bilang isang maturong Kristiyano, kahit sa huling mga oras ng kanyang maka-diyos na buhay, siya ay lubos na nababahala; at pinapalo niya ang kanyang katawan at "pinapanatili niya ito sa ilalim, baka siya ay" ano? "Madiskawalipika. {1 Cor 9:27}" Siya ay lubos na may kamalayan sa potensyal na iyon, at gayundin dapat tayong magkaroon nito.

Ngayon, ang dahilan - mangyaring maunawaan din ito - ang dahilan kung bakit si Satanas ay nakakakuha ng labis na bentaha mula sa... ganitong uri ng tukso, ay dahil sa tunay na kasiyahan na ibinibigay ng pagpapatupad. Nakuha ba ninyo iyon? Partikular sa larangan ng mga pagnanasa ng laman, na ano? ...pagnanasa at hilig. Nagbibigay ba ito ng kasiyahan sa pandama upang bigyang-kasiyahan ang pagnanasa at hilig? Nagbibigay ba ito? Maliwanag, maliwanag. Sino ang gumawa na maging kaaya-ayang karanasan iyon? Kaninong ideya iyon? - sa Diyos, at ang ginagawa ni Satanas, ay sumakay sa isang kaloob na ibinigay ng Diyos, at nakukuha niya tayo, sa pamamagitan ng labag sa batas, makasarili, labis na pagpapatupad, upang sirain ang sarili! Pagpiga ng lahat ng kasiyahan sa pandama na makukuha natin sa paggawa nito. Naririnig ba ninyo ang sinasabi ko sa inyo? At mga minamahal kong kaibigan, partikular sa larangan ng pagnanasa at hilig, si Satanas ay nakakuha ng di-kapani-paniwalang bentaha, hindi ba? ...at ang malaking mayorya sa mundong ito, ay abalang-abala sa pagsira sa sarili sa pamamagitan ng pagbibigay-kasiyahan sa sarili sa mga larangang ito, ngunit ang "pagnanasa ng mga mata, at kapalaluan sa buhay," ay nagdudulot din ng kasiyahan.

Gusto nating makakuha ng maraming magagandang bagay, kaya pumapasok tayo sa ganitong mabaliw na paghahanap upang makakuha ng mga bagay, ang magagandang bagay ng mundong ito, at ito ay ganap na walang kontrol. Alam ba ninyo kung ano ang isa sa pinakamalaking industriya sa Estados Unidos? Mga pasilidad ng imbakan. Oo! Mga pasilidad ng imbakan. Bakit? Dahil sa ganitong walang katuturang obsesyon sa pagkuha ng mga bagay... na mayroon tayong mga Amerikano. Gusto nating lumabas at mamili, alam ninyo, "Mamili hanggang sa humpay." May kasiyahan diyan. Halina, ngayon, aminin ninyo; at kaya nakakakuha ka ng lahat ng mga bagay na ito, at di-magtagal ang iyong mga aparador ay sasabog, at pagkatapos ang iyong garahe ay sasabog, at pagkatapos kailangan mong lumabas at kailangan mong magtayo ng kamalig sa kung saan; at kung hindi ka magtayo ng kamalig, kailangan mong umupa ng sa iba. Sumasang-ayon ba kayo sa akin? Alam ninyong sinasabi ko sa inyo ang katotohanan. "Hindi ba si Hesus ay may isang talinghaga tungkol dito? Oo, mayroon Siya {Lk 12:15-35};" at bakit ito napakaobsesyon? Dahil nagbibigay ito ng kasiyahan. Gusto nating makakuha ng magagandang bagay. Nagbibigay ito ng kasiyahan; at ang pangatlo, ang pagganap sa sarili, alam ninyo, ang paghanga para sa iyong mga nagawa, na nagbibigay ng kasiyahan. Kaya, pumapasok tayo sa mabaliw na paghahanap upang bigyang-kasiyahan ang "pagnanasa ng laman, pagnanasa ng mga mata, at kapalaluan sa buhay {1 Jn 2:16}" dahil sa tunay na kasiyahan na ibinibigay nito sa atin. Ganyan nakakakuha ng labis na bentaha ang diyablo mula sa mga bagay na ito na pinapagawa niya sa atin.

Ngayon, matapos talakayin kung saan nagmumula ang tukso, ang ating susunod na katanungan ay isang mahalaga. Mangyaring magtuon at mag-concentrate kasama ko sa bagay na ito. Kailangan nating tiyakin na nauunawaan natin kung sa anong punto, at eksakto sa anong paraan, ang tukso ay nagiging kasalanan. Sumasang-ayon ba kayo sa akin? Mahalaga bang malaman iyon? Oo, mahalaga iyang malaman! Bakit? Dahil kung alam mo lamang kung eksakto sa anong punto at sa anong paraan ang tukso ay nagiging kasalanan ay maaari mong mapanatili ang tukso mula sa pagiging kasalanan. At mahalaga bang malaman iyon? Oo! Oo, talagang mahalaga. Sige. Sa anong paraan at sa anong punto ang tukso ay nagiging kasalanan? Gamitin natin ang ating talata, ang ating limang-yugto na proseso na inilatag sa atin ni Santiago. Sige? Hayaan akong itanong sa ganitong paraan: Kailan nagiging kasalanan ang tukso? Sa unang yugto, pangalawa, pangatlo, pang-apat o panlima? Narito na tayo,

verse 14: " Ngunit ang bawat isa ay tinutukso kapag siya ay," Unang yugto, " **naaakit palayo ng kaniyang sariling mga pagnanasa at nahihikayat.**" Ikalawang yugto: " **Pagkatapos kapag ang pagnanasa ay naglihi,**" Pangatlong yugto: " **ito ay nagluluwal ng kasalanan; at ang kasalanan kapag ito ay ganap na lumaki, ay nagbubunga ng kamatayan.**" {Jas 1:14-15} Sige? Ilan ang nagsasabi unang yugto? Ilan ang nagsasabi pangalawang yugto? Ilan ang nagsasabi pangatlong yugto? ... Kawili-wili, mayroong tayong nahahating bahagi ng bahay dito. Ilan ang nagsasabi pang-apat na yugto? Sige? Mabuti. Ang panlimang yugto ay medyo huli na rin. Sige? Kaya mayroon tayong ilang boto para sa unang, pangalawa at pangatlong yugto. Nakita ninyo ang mga kamay, isa dalawa at tatlo. Ipinapakita nito ang isang tunay na katotohanan at iyon ay hindi natin talaga alam kung kailan eksakto, at sa anong paraan, ang tukso ay nagiging kasalanan; karamihan sa atin, marami sa atin gayunman. Kaya, alin ito? ...at ang natitirang bahagi sa inyo na hindi bumoto, kayo ay mga konsiyensosong duwag.

Mga kaibigan, halina tayo at magsama-sama sa pangangatwiran. Sige? Hayaan ninyo akong sabihin lamang, mula sa simula dito, naniniwala ako na ang tukso ay nagiging kasalanan sa pangalawang yugto, sa pangalawang yugto. Paano? Bakit? Buweno, sa palagay ko na kung kinikilala natin ang espirituwal na katumbas ng bawat isa sa mga yugtong ito, maiintindihan natin kung bakit pinili ko ang pangalawang yugto. Ngayon, para sa inyo na nagsabi ng unang yugto, para sa inyo na bumoto para sa unang yugto, maaari akong gumawa ng magandang kaso para sa inyo rin. Sige? Kailangan itong maging maingat na binibigyang-kulay, ngunit maaari akong gumawa ng magandang kaso para sa inyo rin. Kayo na nagsabi ng pangatlong yugto, paumanhin, talagang hindi ninyo naintindihan. Hindi ako makakagawa ng anumang kaso para diyan. Magtrabaho tayo sa pamamagitan nito. Okay?

Unang yugto: ano ito? Iyan ang yugto ng pang-aaakit. Buweno, sino ang umakit kanino? Makipagtulungan kayo sa akin. Ano ang layunin ng nang-aakit? Ito ay upang magluwal ng kasalanan. Tama? Ngayon, sino ang nang-aakit? Ito ang lumang pagkatao. Tama? "Ang bawat isa ay tinutukso kapag siya ay naaakit palayo at nahihikayat ng kaniyang sariling," ano? "kaniyang sariling mga pagnanasa." {Jas 1:14} Iyon ay ang mga pagnanasa ng laman. Ang mababang tiwaling kalikasan na tinatawag na "ang lumang pagkatao," {Col 3:9} tinatawag na "ang laman." {1 Cor 15:50} Sumasang-ayon ba kayo sa akin? Ngayon maaari ninyong sabihin, "Buweno, akala ko siya ay namatay." Oo, sa pamamagitan ng pananampalataya. ...at ang pananampalataya ay ang kabuluhan ng mga bagay na inaasahan, ang ebidensya ng mga bagay na hindi nakikita. {Heb 11:1} Sige? Dapat nating isaalang-alang siya na patay {Rom 6:11} sa isang sandali-sa-sandali na batayan dahil sa empirikal na reyalidad siya ay buhay pa rin at nasa mabuting kalagayan sa sambahayan ko. Sumasang-ayon ba kayo sa akin? At palagi siyang sinusubukang mang-akit ng isang tao upang siya ay makapagluwal ng ano? ...kasalanan-- o magkaroon ng ipinanganak na kasalanan, ilagay natin ito sa ganoong paraan, upang magkaroon siya ng kapangakanan ng kasalanan, gusto niyang magkaroon ng ipinanganak na kasalanan. Kaya sinusubukan niyang mang-akit ng sino?

Buweno, ilagay ko ito sa ganitong paraan, mag-usap tayo ng pangunahing biyolohiya dito. Kung ikaw ay manganganak, at ikaw ay isang lalaki, ano ang kailangan mong taglayin? Kailangan mo ng tulong. Tama? Kailangan mo ng isang babae, tama? Ibig kong sabihin, pinag-uusapan natin ang tunay na pangunahing biyolohiya dito. Kailangan mo ng isang babae. Ngayon kung ang lumang pagkatao ay magtatagumpay sa pagsilang ng kasalanan, kailangan niya ng tulong ng isang babae. Sino ang babae na kailangan niya ng tulong? Ito ay ang kalooban. Ito ay ano, mga kaibigan ko? Ito ay ang kalooban. Ang kalooban ay ang babae sa kalikasan ng tao. Makipagtulungan kayo sa akin dito. Gusto kong maintindihan ninyo ito. Ano ang kalooban? Ang kalooban ay ang babae sa kalikasan ng tao. Nakikita ninyo, siya ay nasa pangangalaga ng sambahayan ko; pinatatakbo niya ang tahanan. Ngunit siya mismo ay nasa ilalim ng awtoridad ng isang asawa. Sige? Ngayon sino ang mapaniil, diktador na asawa ng kalooban sa kalikasan? Sino ito? Ito ay ang lumang pagkatao. Nasusundan ba ninyo ito? ...at siya ay isang walang-magawa, masunuring asawa, sa lumang pagkatao. Bahagi ng sumpa. Kapansin-pansing

inilalarawan sa sumpa na ipinahayag sa babae. "Ang iyong pagnanasa ay magiging para sa kanya at siya ay," ano? "mamamahala sa iyo." {Gen 3:16} Ngayon, upang tulungan tayo sa talakayan na ito, bigyan natin ng pangalan ang babaeng ito. Tawagin natin siyang Wilma. Sige? Hindi ba iyon napakaangkop na pangalan? Wilma. Sige? Ito ang aking kalooban. Ito si Wilma na pinag-uusapan natin.

Ngayon, sa kalikasan, kanino siya ikinasal? Sa lumang pagkatao. Siya ay isang mapaniil na kontrol freak, at kailangan niyang masunod, at kailangan niya na si Wilma ay magpasakop at tuwing gusto niyang magluwal ng kasalanan, kailangan niya ng kooperasyon nito, at nakukuha niya ang gusto niya, hindi ba?

Ngayon, mga minamahal kong kaibigan, mayroong isang napaka-napakahalagang katotohanan na kailangan nating maintindihan dito. Ang tanging paraan na si Wilma ay posibleng makalaya mula sa mapaniil na pagkakasal na ito, ay sa pamamagitan ng ano? ...ang kamatayan ng lumang pagkatao. Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen} Nakikita ninyo, tayo ay kasal hanggang kailan? Halina, hanggang kailan? ...hanggang sa kamatayan ang maghiwalay sa atin; at si Wilma ay isang walang-magawa, masunuring asawa sa abanang lumang taong ito na tinatawag na laman, hanggang kailan? ...hanggang sa siya ay ano? ...siya ay mamatay. Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen} Mayroon bang paraan na siya ay mamamatay? Oo! Iyan ang dahilan ng krus. Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen} Habang tayo ay lumalapit sa krus, at tumatanggap sa pamamagitan ng pananampalataya ng kamatayan ni Kristo sa kasalanan bilang sarili natin, ano ang may pribilehiyo tayong gawin? Pag-isipan ang ating lumang pagkatao na ano? ...patay, tunay ngang patay sa kasalanan. {Rom 6:11} Ito tayo. Ngayon pinag-uusapan ko dito ang Romans 7:1-6, at gusto kong gumugol ng oras upang tuklasin iyon kasama kayo, ngunit wala tayo nito. Ngunit kapag si Wilma ay lumalapit sa krus, kapag tayo ay lumalapit sa krus, at si Wilma ay pumipili na tanggapin ang kamatayan ni Kristo; siya ay may pribilehiyo na pag-isipan ang kanyang lumang pagkatao na ano? ...patay; at sa pamamagitan ng pananampalatayang pagtanggap ng kamatayan ni Kristo sa kasalanan bilang sarili natin, ano ang maaari nating sabihin sa lumang pagkatao? "Ako ay namamatay sa lumang pagkatao." Ngunit mga minamahal kong kaibigan, ano ang dapat din natin gawin kaagad? Tayo ay namamatay sa lumang pagkatao, ayon kay Pablo, upang tayo ay maaaring maikasal sa iba. {Rom 7:3} Sino iyon? ...iyon ay sa ating espirituwal na asawa, si Hesukristo. Amen? Kaya sa krus, hindi lamang natin sinasabi: "Ako ay namamatay" sa lumang pagkatao, sinasabi natin ang ano? "...Oo ako" kay Hesus. Oo ako sa pagpapasakop ng aking kalooban, Panginoong Hesus, sa Iyo. Kunin Mo ang pagmamay-ari nito. Siya ay Iyong dugo-biniling nobya, siya ay nabibilang sa Iyo; nang walang pag-aatubili isinusuko ko ang aking kalooban sa Iyo. At mga minamahal kong kaibigan, ito ay lamang kapag ginagawa natin iyon, pakinggan ninyo ako... ...ito ay lamang kapag ginagawa natin iyon, magkakaroon tayo mula kay Kristo, ang ating espirituwal na asawa, kapangyarihan sa pamamagitan ng pagganap ng pag-ibig at ng Banal na Espiritu, sapat upang itaboy ang mapang-aakit na paglapit ng lumang pagkatao, at piliin na magpasakop ng ating kalooban sa mga pagnanasa ng Espiritu, ang Banal na Espiritu, na ipinapahayag sa atin sa pamamagitan ng ating konsiyensya.

Ngayon, bumalik tayo sa ating mga yugto. Kung ang kalooban ay isinailalim sa Pamamahala ni Hesukristo, maaari siya, si Wilma ay maaari, itaboy ang mapang-aakit na paglapit ng lumang pagkatao. Ngunit kung ang kalooban ay hindi isinailalim kay Hesukristo, kung siya ay hindi ikinasal sa iba, at pumasok sa pinakabanal na kasal, ang espirituwal na pagsasama ng kasal kay Kristo... Sino, sa pamamagitan ng daan, ay tumatawag sa Kanyang Sarili na ating ano? ...ating Asawa. {Isa 54:5} - napaka-napakahalagang. Kung siya ay pumasok sa espirituwal na pagsasama na iyon, sa Kanyang lakas, maaari niyang itaboy ang mapang-aakit na paglapit, ngunit kung hindi niya nagawa, ano ang tanging bagay na maaari niyang gawin? - magpasakop, pumayag, pumayag. Ang tanging magagawa niya ay pumayag. At mga minamahal kong kaibigan, sa sandaling si Wilma ay nagsabi, "Oo" sa mga pagnanasa ng laman sa pribado ng silid-tulugan ng isipan, ang tukso ay naging kasalanan. Nasundan ba

ninyo iyon? "Ang bawat isa ay tinutukso kapag siya ay naaakit palayo at nahihikayat ng kaniyang sariling mga pagnanasa." {Jas 1:14} Nakikita ninyo, iyan ang pang-aaakit ng lumang pagkatao. Ang tukso ay dapat may kinalaman sa ating mga kaisipan, hindi ba? Hindi ka tinutukso maliban kung ang iyong mga kaisipan ay kasangkot. Inaanyayahan tayo ng lumang pagkatao at tayo ay may mga maling kaisipan.

Ngayon, kung ano ang tumutukoy sa kung ang tukso ay nagiging kasalanan o hindi, ay kung ano ang ginagawa natin sa mga maling kaisipang iyon. Nasusundan ba ninyo ito? Kung pumapayag tayo sa mga maling kaisipang iyon at pinapayagan silang manatili sa ating isipan, sa mga mata ng Diyos ano ang nagawa natin? Tayo ay nagkasala. Tayo ay nagkasala, at mayroong nasa sinapupunan ng isipan, ang embryo ng kasalanan. Nasusundan ba ninyo ito? Gumagamit tayo ng pisikal na aral ni Santiago dito upang tulungan tayong mas maunawaan kung ano ang nangyayari sa espirituwal na kaharian. Kapag si Wilma ay nagsabi, "oo" sa mga pagnanasa ng laman, nagkaroon ng isang pagkakabunga, at mayroong nasa sinapupunan ng isipan, ang embryo ng kasalanan. Ngayon ano ang mangyayari sa kalaunan? Halina ngayon... Ikaw ay manganganak. Iyan ang susunod na yugto. Ano iyon? Iyan ay kapag ginawa mo ang gawa. Iyan ay kapag ginawa mo ang akto. Iyan ay kapag lumipat ito sa labas ng sinapupunan ng isipan patungo sa kaharian ng pag-uugali. Nakikita ba ninyo iyon? Ang panganganak ay paggawa ng kasalanan. Ngunit mga minamahal kong kaibigan, bago ka manganganak, dapat kang ano? ...magdalang-tao; at mangyaring malaman na sa mga mata ng Diyos, ang tukso ay naging kasalanan sa punto ng pagkakabunga, hindi sa punto ng panganganak. Umaasa ako na iyon ay malinaw. ...umaasa ako na iyon ay malinaw.

Ngayon... Pakinggan ang kagila-gilalas na pahayag na ito: **Signs of the Times, December 18, 1893: "Hindi nasa kapangyarihan ni Satanas na pilitin ang sinuman na magkasala. Ang kasalanan ay ang indibidwal na kilos ng makasalanan. Bago umiiral ang kasalanan sa puso, ang pagsang-ayon ng kalooban ay dapat..."** ano? **"ibigay, at sa sandaling ibinigay ito, ang kasalanan ay nagtatagumpay, at ang impiyerno ay nagagalak."** - sa sandaling ano ay ibinigay? **...ang pagsang-ayon ng kalooban.** Kaya, kailan nagiging kasalanan ang tukso? Kapag si Wilma ay nagsabi: "oo" sa mapang-aakit na paglapit ng lumang pagkatao. **Ang pagnanasa ay naglihi at tayo ay nagkasala.** {Santiago 1:15} Oh, mga minamahal kong kaibigan, isa pa: **Testimonies, Volume 4, pahina 623: "Ang mga kaisipan ng puso ay nababanaag ng Diyos. Kapag ang maruruming kaisipan ay pinahahalagahan, hindi na kailangang ipahayag ang mga ito sa pamamagitan ng salita o kilos upang tapusin ang kasalanan at dalhin ang kaluluwa sa kaparusahan. Ang kadalisan nito ay nadungisan, at ang manunukso ay nagtatagumpay."** Malinaw ba sa ating lahat kung kailan ito, at sa anong paraan ang tukso ay nagiging kasalanan? Umaasa akong ganoon nga.

Sa ikalawang bahagi, isasaalang-alang natin nang mabuti kung paano natin mapipigilan ang mangyari iyon. Tumayo tayo para sa panalangin.

Ama sa langit, maraming salamat po sa mahahalagang kaalaman ni Santiago tungkol sa anatomiya at pisiyolohiya ng tukso, at kung paano ito nagiging kasalanan. Mangyaring tulungan mo kaming matuto ng mahahalagang espirituwal na aral, at tulungan mo kaming malaman ang lihim ng pagpigil sa tukso mula sa pagiging kasalanan. Gawing napakalinaw ito sa amin; tulungan mo kaming hindi lamang maunawaan ito sa aming isipan, kundi higit sa lahat tulungan mo kaming maranasan ito sa aming buhay. Ito ang aming dalangin sa pangalan ni Hesus. Amen.